

XXVIII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Tr7 ,7-11)

Lugemine Saalomoni tarkuseraamatust:

Ma palusin, ja mulle anti mõistust, ma hüüdsin appi, ja tarkuse vaim laskus minu üle. Teda ma pidasin kallimaks kui kuningavõimu ja trooni, ning rikkust ma ei pidanud millekski temaga võrreldes. Ühtki kalliskivi ma ei arvanud tema vääriliseks, sest kuld on tema kõrval nagu liiv, mida õige pisut; hõbe on nagu pori temaga võrreldes. Ma armastasin teda rohkem kui tervist ja ilu, andsin talle esmaõiguse alguse ees, sest tema hiilgus on kustumatu. Ja temas said mulle osaks kõik hüved ning lugematud varandused tema käte läbi. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps90 ,12-13. 14-15. 16-17 R:14)

R: Issand, täida meid oma armuga.

Õpeta meid arvestama meie päevi,
et me saaksime targa südame.
Pöördu tagasi, Issand, miks viibid nii kaua?
Ja ole armuline oma sulaste vastu.

R:

Täida meid hommikul oma heldusega,
siis me hõiskame ja oleme rõõmsad kogu eluaja.
Anna meile rõõmu nii paljudeks päevadeks kui sa meid maadligi surusid,
nii paljudeks aastateks kui me nägime kurja põlve.

R:

Tee oma teod nähtavaks oma sulastele
ja oma poegadele Su ülevuse vägevus.
Tulgu Issanda, meie Jumala, arm meie üle.
Meie kätetööl lase korda minna, korda minna lase me kätetööl.

R:

(Teine lugemine He4 ,12-13)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Jumala sõna on elav ja vägev, vahedam kui ükski kahe teraga mõök, ning ulatub lõhestama hinge ja vaimu, tungib liikmete üdini välja. Tema on südame, meelega mõtete hindaja ning ükski loodu ei jää Tema eest varjule - kõik on paljas ja alasti ta silma ees. Temale tuleb meil oma tegudest aru anda. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 5,3)

Halleluuja. Õndsad on need, kes on vaesed Jumala ees,
sest nende päralt on taevariik. Halleluuja.

(Evangeelium Mk10 ,17-30 lüh. 10,17-27)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal, kui Jeesus teed käis, tuli tema juurde üks mees, heitis põlvili ja küsis: "Hea õpetaja, mida ma pean tegema, et võiksin pälvida igavese elu?" Aga tema ütles talle: "Miks sa mind heaks nimetad, keegi muu ei ole hea kui üksnes Jumal. Käske sa ju tunned: sa ei tohi tappa, sa ei tohi abielu rikkuda, sa ei tohi varastada, sa ei tohi valet tunnustada, sa ei tohi petta, austa oma isa ja ema." Kuid mees kostis talle: "Õpetaja, seda kõike olen ma pidanud oma noorusel peale". Ja Jeesus vaatas tema peale armastusega ning ütles: "Ainult ühte on

sulle veel vaja: mine ja müü ära kõik, mis sul on, ning jaga raha vaestele, et sul oleks varandus taevas. Siis tule ja käi minu järel." Aga tema jäi murelikuks selle sõna pärast, mis ta kuulis, ning ta läks ära kurva meelega, sest temal oli palju vara.

Seepeale vaatas Jeesus oma jüngritele otsa ja ütles: "Kui raske on neil, kel on palju vara, jõuda jumalariiki!" Jüngrid olid kohkunud nende sõnade pärast, kuid tema kostis ja ütles neile: "Mu lapsed, raske on saada jumalariiki. Enne läheb kaamel läbi nõelasilma kui et rikas pääseb jumalariiki." Nemad aga olid hirmul veel enam ja rääkisid isekeskis: "Kes võiks siis üldse õndsaks saada?". Siis vaatas Jeesus neile otsa ja ütles: "Inimestele on see võimatu, kuid Jumalale mitte, sest Jumalale on kõik võimalik". Peetrus ütles talle: "Vaata, me oleme kõik maha jätnud ja tulnud sinu järel." Jeesus kostis vastuseks: "Tõesti ma ütlen teile, ei ole kedagi, kes on jätnud maha oma maja, vennad või õed, isa või ema, naise või põllud, minu ja evangeeliumi pärast, ega saa sajakordselt tagasi juba sellel maailmaajastul nii maju kui põldusid, vendi ja õdesid, emasid ja lapsi, tagakiusamiste kestelgi; aga tulevasel ajastul igavest elu".
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

"Miks te oma mehe tuha tahate koju kaasa võtta?" küsib preester naiselt pärast krematooriumimatust. "Teate," vastab naine, "mu mees oli eluajal väga laisk. Ta ei tahtnud sõrmegi liigutada ja jättis kõik töö minu teha. Nüüd on ta mul siin, ja ma võin ta igal ajal läbi liivakella jooksma panna..."

Jah armsad õed ja vennad, see anekdoot sobib suurepäraselt ka Jeesuse sõnadega: "Mu lapsed, raske on saada jumalariiki. Enne läheb kaamel läbi nõelasilma, kui et rikas pääseb jumalariiki." Nõelasilmast saab paraku küll läbi ainult vedelas või tolmpenes olekus. Aga kuidagi ikkagi saab, nii et lootust ei tohi kaotada! Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, ma tahaksin teile esitada mõned esmapilgul veidrad küsimused. Kas te säilitate oma sööki külmkapis? Kas teil on rõivaste hoidmiseks riidekapp? Kas teil on elamiseks katus pea kohal? Ja kas te magate oma voodis? Kui te vastasite kõigile küsimustele jaatavalt, siis olete te rikkamad kui 75% inimestest meie planeedil. Ja kui teil on veel hoiuarve pangas, siis palju õnne! - te kuulute 8% kõige rikkamate inimeste hulka siin maailmas.

Kahju, on tõesti kahju, et niisugused enesestmõistetavad mugavused on nii suurele osale inimestest kättesaamatud. Inimkonnal on selles osas veel pikk tee minna, ja arenenud riikide kohus peaks olema otsida teid, kuidas vaesemaid riike mõistlikult järele aidata. Kuid ometigi pole õige ka teise äärmusse kalduda ning vaesust ja vaeseid kriitikavabalt ülistada. Sest kõik inimesed pole vaesed mitte selle pärast, et nad teisiti ei suuda, või et nende ühiskonna arenguaste muud ei võimalda. On ju ka laisku inimesi, ja neid, kes töö tegemise asemel valivad varastamise, väljapetmise ning röövimise teistelt inimestelt.

Jeesus keskendub tänases evangeeliumis just rikastele - sellele, kui raske on neil taevasse pääseda. Vaeste saatus jääb siinkohal tähelepanuta. Küll aga ütleb ta teisel: "Minge sisse kitsast väravast, sest lai on värav ja avar on tee, mis viib hukatusse, ja palju on neid, kes astuvad sealt sisse! Kuid kitsas on värav ja ahtake on tee, mis viib ellu, ja pisut on neid, kes selle leiavad." (Mt 7,13-14). Paraku on just rikas inimene see, kellel on suuremad valikuvõimalused, kuhu minna ja mida teha. Kui esmased vajadused on rahuldatud, saab endale lubada luksust olla suuremeelne ja osa oma varast teistele jagada. Vaesuse üks suurimaid probleeme on, et sellega kaasneb tihti kahjuks ka harimatus. Ja just harimatuid ning oma peaga mõtlemisest mittehuvitatud inimesi saab pahatihti kergesti manipuleerida ja neid sundotsuste ette seada. Nad sobivad hästi kahurilihaks, sest meelega inimest on kerge veenda leivatüki või riisipeotäie nimel teisi inimesi tapma.

Peale selle ei tohiks siinjuures unustada, et Jeesus on rääkinud ka teistsuguseid tähendamissõnu rikaste kohta. Tuletagem meelde võrdumit kuningast, kes andis oma sulastele raha ja läks võõrale maale ning küsis tagasi tulles oma sulastelt, kui palju kasumit oli igaüks vahepeal teeninud. See, kes oli naela pealt kümme naela kasumit saanud, pälvib autasuks valitsuse kümne linna üle, ja kes viis naela, see viie linna üle. (Lk 19,11-26).

Tekib küsimus, kas seesuguse au osaksandmine oli sulastele tunnustus või karistus? Võib ju hästi ette kujutada, missugune stress kaasneb vastutusega viie või koguni kümne linna elanike käekäigu eest. Ja samas esitab tähendamissõna ametikõrgendust ühemõtteliselt autasuna. Kui lähtuda sellest, et kuningas on siin võrdpilt Jumalast, siis selgub, et rikas olla pole alati automaatselt halb - või kas teab keegi teie seast mõnd vaest linnapead?

Nii see paraku on meie kõikide jaoks, et lihtsat selgust ei ole. Evangeelium kinnitab meile ainult seda, et lai tee viib hukatusse ja kitsas tee viib ellu. Tõesti, äärmine vaesus on vahel süüd pehmendava asjaoluna arvestatav, kuid isiklikku vastutust see täielikult ära ei võta. Iga inimene, kellel on kasvõi väike valikuvõimalus, seisab ikka patu ja voores teelahkmel, kus tal tuleb teha valik - ükskõik kas see puudutab lihtsalt tema enda isiklikku hetkeheaolu, või miljonite inimeste käekäiku.

Ja nende valikute tegemise aluseks peab olema teadmine, et maine maailm saab olla ainult vahend, mitte eesmärk. Eesmärk, mille poole püüelda, on tõe otsimine - ja tõe jääb tõeks hoolimata sellest, kas see meile meeldib või mitte. Aamen.